

ger om to punkter, som *ikke* er med i forliget. Vi er meget glade for i Det Radikale Venstre, at nogle tidlige forsøg på at få inddraget ulandsbistanden i forhandlingerne om nedskæringerne, ikke blev til noget. Det blev stoppet i tide, og bistanden er således urørt af de ting, der ellers sker på finansloven.

Så er der de grønne afgifter, som vi allerede har vendt under de korte bemærkninger. Vi ser med dette forlig på ingen måde nogen hindring for, at vi kan komme endog meget hurtigt i gang med en grøn politik på både afgifts- og beskæftigelsesområdet.

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil starte med at sige, hvad jeg også vil sige i morgen, at vi er glade for forliget og glade for de forhandlinger og det forløb, der har været. Jeg vil godt allerede i dag takke både Venstre, De Konservative og regeringen for, at forløbet op til denne finanslov har været så fornuftig, hvilket jo også afspejler sig i debatten i dag, der jo unægtelig kan siges at være både hurtigere og lidt mindre dramatisk, end den var sidste år.

Nu er det jo så moderne at snakke om ting, der fosser, og så vil jeg godt sige, at jeg i forbindelse med det her finanslovforlig synes, at CD-synspunkterne fosser ind. Der er flere ting, som vi glæder os meget over: Vi glæder os over de flere job i ældreomsorgen. Vi glæder os over kompensationen for skattestigningerne hos pensionisterne. Vi glæder os meget over styrkelsen af forskningen, som vi opfatter som en af de helt afgørende ting i forberedelsen til den friere konkurrence, som vi kommer ud for i tiden fremover fra Østeuropa, men bestemt også fra andre steder i verden.

Vi glæder os over DSB-ordningen, hvor DSB bliver mere forretningspræget. Vi glæder os over den etårige forsøgsordning, hvor pengene efter nogle måneder følger patienten, så denne hurtigere kan komme i gang med en behandling. Vi glæder os over, at der bliver forbedrede vilkår for hotelbranchen og turismen. Vi glæder os over nedsættelsen af arve- og gaveafgifterne, og vi glæder os over, at hjemmeservice – på trods af kritiske røster her og der – fortsætter.

Vi glæder os også over forhøjelsen af befordringsfradraget, hvor vi er enige i – og jeg er glad for hr. Bjørn Elmquists kommentar – at man i de tyndt befolkede dele af Danmark har brug for dét signal for at øge arbejdskraftens mobilitet. Vi er glade for det, der sker i postvæsenet, og vi er glade for styrkelsen af politiet.

Endelig er vi tilfredse med, at der er et oplæg til forsvarsforhandlinger, som vi tolker i den retning, at der ikke må ske en ødelæggelse af de danske styrker, hverken med hensyn til kvalitet eller styrkemål. Jeg er overbevist om, at den diskussion, som vi i løbet af foråret skal have om et kommende forsvarsforlig, vil ende i et bredt og pænt forlig, som både forsvaret og de hidtidige forligspartier vil kunne leve med. Jeg mener, at det er dét signal, der sendes fra finansloven, og det er vi godt tilfredse med.

Tidligere i debatten sagde hr. Frank Aaen, at han synes, det er lidt trist i dansk politik, for man kan ikke se forskel på det ene parti og det andet parti; det hele bliver sådan en grå masse, og det er ikke rigtig dér, man kan se skillelinjerne. Jeg synes, at hr. Frank Aaen endnu en gang skulle se ændringsforslagene efter, for jeg mener nu nok, at man i ændringsforslagene til finansloven kan se ganske klare forskelligheder fra parti til parti.

Man kan her i julemåneden sige, at der er en række partier, der lider af det, man kunne kalde julemandssyndromet, for man lover ganske mange penge ud til højre og venstre, og når det så kommer til finansieringen af det, så begynder man at blive lidt mere tavs og holde lidt lavere profil.

For at hjælpe på hr. Frank Aaens opfattelse af de her ting så har jeg faktisk lyst til at tage nogle af ændringsforslagene fra nogle af de partier, der ikke er med i finanslovforliget og så bare mærke mig, at der er en ganske klar forskel på det, der ligger i forliget, og det, der ligger fra partierne uden for.

Fremskridtspartiet vil f.eks. give 1 mia. kr. til sygehusene. Dernæst mener man, at der findes 10 mia. kr. som følge af, at man får færre arbejdsløse, og ved at man privatiserer a-kasserne; et noget luftigt forslag, må man sige, til at forsøge at skaffe finansiering af tingene.

Så vil man i øvrigt have erhvervslivet til at betale en større del til uddannelsen af medarbejdere – og det skal man høre fra et parti, der ved hver eneste debat i Folketinget stiller sig op og kalder sig erhvervsvenligt og erhvervsfremmende, og hvad ved jeg. Det vil altså have erhvervslivet til at betale en større del af udgifterne til uddannelsen af medarbejderne.

Fremskridtspartiet har også den holdning – og har også et ændringsforslag på 5 mia. kr. – at vi skal give mindre til ulandene. Det er jo specielt pudsigt, at det netop er det parti, der bruger flygtningepolitikken som sin bastion for at blive